

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 4. Qui authores, & quæ exempla doceant, homines in lupos aliasq[ue]
bestias mutari?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Petrus
Fonsec. in
5. Meta-
phys. So-
lus in 4.
d. 1. q. 5.
art. 8.

habitu pro maribus habitas Franciscum
& Carolum deinceps nuncupatas fuisse,
cuius exempli Petrus Fonseca meminit, &
alterius similis Sotus de quodam qui ex fe-
mina factus sit vir. Vnde argumentum du-
cunt, putantq; non minùs arduum esse, vi-
rum in feminam, quàm hominem in be-
stiam mutare; quasi scilicet femina à viro
non plus; quàm bestia ab homine discre-
paret.

§. IV.

*Qui authores, & qua exempla doceant, homi-
nes in lupos, aliasq; bestias mutari?*

Rursum ait Bodinus, *transmutationem
hominum in bestias agnouerunt Pomponatus,
Theophrastus, Paracelsus, principes sua-
etate Philosophi, Herodotus author antiquis-
simus, Homerus poëtarum quasi Deus; M.
Varro Græcorum Latinorumq; (Tullio teste)
doctissimus, Pomponius Mela, Dionysius
Afer, Strabo, Virgilius, Ovidius, & sexcenti
alii viri eruditionis laude clarissimi, pro indu-
bitato confirmant. Hoc exemplorum innume-
rabiliū experientia, iudicia, & supplicia in-
magos constituta, & diuina atq; humana om-
nium gentium historia certissima probant, qui-
bus se opponere, seq; solum sapere velle hominis
frontis*

frontis perfricta est, & qui iam impudentia
gallum obduxerit. An non apud S. Prophe-
tam Daniele legimus, Nabuchodonosorem
fortune favoribus elatum in bouem mutatum
esse, septemq; annorum spatio fenum & gra-
men duntaxat comedisse? Vxorem quoque Lot
in salis statuam conuersam sacra tradunt lit-
tere. Quidam adferunt magorum Pharao-
nis exemplū, qui non minū, quā Moy-
ses baculos in serpentes commutarunt.
Narrat M. Varro, Arcades transnataſſe
ſtagnum quoddam, atque in lupos com-
mutatos, inter feras, per illius regionis
deſerta, vixiſſe; eſſi carne humana abſti-
nuerint, decurſo nouem annorum ſpatio,
eodemq; ruruſus tranato ſtagno, in homi-
nes reformatos eſſe. D. Auguſtinuſ, ſe-
ipſum, dum in Italia verſaretur, audiuiſſe
aſſerit, de regione quadam, vbi ſtabula-
ria mulieres magicis imbutæ artibus, caſeū
dare ſolebant viatoribus, vnde in iumen-
ta illico mutarentur, & neceſſaria quæque
clittellis portarent, poſtq; perfunctæ ope-
ra ad ſe ſe redirent. Mira huius rei teſti-
monia refert Olaus Magnus Archiepiſco-
pus Vpſalenſis. Scribit, in Pruſſia, Liuo-
nia, & Lithuania, ſacroſancta illa nocte,

qua Christus in hacce terras humana carne vestitus venit, feris immaniores homines se se in lupos conuertere, tantaq; ferocia in homines sauire, vt pluribus maioribusq; se ab illis, quam à veris lupis, quorum tamen magna inibi est copia, incommodis vexari illius regionis incolæ testentur. Ædificia in siluis mira atrocitate oppugnant; fores effringunt, & obuia quæq; prosternunt, dilacerant, deuorant, cellaria ingrediuntur, & vino cereuisiaque se ingurgitant. Vbi vasa euacuarunt, omnia in medio cellarij vnum super aliud eleuando collocant, in quo à genuinis lupis, ait Olaus, degenerant. Intra Lithuaniam verò, Samogethiam, Curoniam, parietem ex castello diruto reliquum esse idem asserit, ad quem certo anni tempore aliquot millia huiusmodi luporum, quos inter magnates, & ex prima nobilitate viri, conueniunt, ibiq; eximiam vnauscuiusq; agilitatem explorant; & si qui parietem transilire nequiverint, flagris digni à Præfectis iudicati, acerrimè cæduntur. Immò priore sæculo, Anno supra sesquimillesimum quadragesimo secundo, Sultane Solymano imperij gubernacula tenente, tanta huiusmodi

huiusmodi luporum vis, Constantinopoli
fuisse narratur, vt armatus Imperator
prætorio stipatus milite ad centum &
quingenta, vniuerso prospectante po-
pulo, ex vrbe eiecerit. Putantur autem om-
nes fuisse homines, in lupos transforma-
ti. Quales sæpè, nostra quoque hac ætate,
auditi, visiq̃ue sunt in pagos intrasse, & ru-
sticos miris modis vexasse, aut eos in via
inuasisse. Vnum in vicinia nostra ex his
lupis, cum educto gladio quidam vellet fe-
rire, astitit repentè seniculus, exuuijs lu-
pinis in auram resolutis, & sibi parci ro-
gavit: cui, etsi is, quem inuaserat, vulnus
non imposuit, tamen magistratus parcere
non debuisset. Audiui adhuc puer de pica
viatorem ad passus multos secuta, ac iden-
tidem importuniùs garriente, eumque ve-
lut ludente: quæ, cum ille eam fistulæ æneæ
explosione petiisset, ac tetigisset, penna
vna alteræque cum fasciculo clauium ex ar-
bore decidente, auolârit. Postea & ille do-
mum reuersus, hospitam reperit brachio
læso decumbentem, intellexitque, & claues
illius fuisse, & illam in pica sibi circa caput
obuolasse. Hanc historiam puto esse ean-
dem cum illa, quam refert Martinus Del-

Martin.
Delrio

H h 4

rio

lib. 5. Dis-
quis. Ma-
gic. sect. 3.

rio sibi, in Belgio, à Wanderburchtio Ec-
clesiæ Melchiniensis Decano hoc modo re-
censitam. *Municeps bombardam gerens de-
ambulabat extra municipium: cui ecce ob-
strepunt multa aues ex obscœnis, corui & pi-
ca in arbore prope viam. Scelopum collimat,
& displodit. Visus sibi unam certo ictu pe-
culisse, & decidisse de ramo, reperit solam fir-
ream clavem de cingulo muliebri delapsam.
Capit, & domum rediens narrat amico, &
num norit clavem? quarit. Respondet alter, se
nasse clavem vicina domus N. Itur ad domũ,
reperiunt ianuam clausam; inserunt in se am-
clavem. recludunt. ingrediuntur, pro fami-
liaritate, que illis cum patrefamilias. Ingressi
matrem familias inveniunt, glande latu
ictam. En vt nec ouum ouo similius est,
quàm hæc historia priori: vt meritò ea-
dem videri possit. Quanquã illa in Suenia,
hæc in Belgio contigisse dicatur. Sed nihil
obstat, idem bis, & in pluribus locis conti-
gisse: potuit enim talis pica & in Suenia,
& in Belgio fuisse, vt jam verè de ea dici
posset, illud Poëtæ:*

Quid. l. i.
Am, eleg.
8.

*Est quedam (quicunq; volet cognoscere
lenam,
Audiant) est quedam nomine Dipsas
anus. Eæ*

alios in monstra vertat?

473

Ex re nomen habet: nigri non illa paren-
tem

Memnonis in roseis sobria vidit equis:
Illa magas artes & Aëaq; carmina nonit.

Inq; caput liquidas arte recurvat a-
quas.

Scit bene quid gramen, quid torto con-
cita rhombo

Licia, quid valeat virus amantis e-
qua.

Cum voluit, toto glomerantur nubila
calo:

Cum voluit, puro fulget in orbe dies.

Sanguine (siqua fides) stillantia sidera
vidi,

Purpureus luna sanguine vultus erat.
Hanc ego nocturnas versam volitare per
umbras

Suspitor, & pluma corpus anile tegi.
Suspitor, & fama est: oculis quoq; pu-
pula duplex,

Fulminat, & geminum lumen ab or-
be venit.

Evocat antiquis proanos atanosq; sepul-
chris,

Et solidam longo carmine findit hu-
mum.

Hh 5

S.V.